

[Starcke.]

Kommunerne og Retsforbundet virkelig gør Alvor af deres Krav om Inddragning af den fulde Grundskyld, da er det min sikre Overbevisning, at Det radikale Venstre vil være at finde paa den samme Front. Hvor det udmærkede Parti Dansk Samling vil være at finde, er ikke helt klart.

Med Hensyn til de beskedne Bidrag til Udviklingen af Liberalismen og Friheden i Danmark, som jeg har givet, udtalte det ærede Medlem Hr. Paul Holt, at jeg talte for hensynsløs Liberalisme, og det var en Form for Demagogi. Jeg ved ikke helt sikkert, om det ærede Medlem Hr. Paul Holt er klar over Oprindelsen til Ordet Demagog. Det er et græsk Ord, som egentlig betyder en Folkeleder, en Folkefører, parallelt med Ordet Pædagog. Og det var et Ord, der blev stemplet som en Smædeglose af de gamle aristokratiske Slægter i de græske Smaa-stater, dengang Demokratiet og Folkefriheden begyndte at rejse sig. Men naar det ærede Medlem Hr. Paul Holt netop giver sig til at tale i den Retning, skulde han prøve at læse sine egne gamle Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup fremdrog forleden Dag herinde, om Demokratiet, der var dødt i Folkets Hjerter, uden at det dog vilde afføde noget større Savn eller Sorg i det ærede Medlem Hr. Paul Holts eget Hjerte; og den store Leder af Partiet Dansk Samling — Partiet med de nummererede Standpunkter —, det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen, udtalte her i Tinget den 19. Februar — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Jeg vil gerne melde mig som en, der kunde tænke sig at opretholde Restriktioner ud over denne saakaldt midlertidige Periode.“

Her har vi Danmarks lyshaarede, mørke Mand i bar Figur!

Det højtærede Regeringsparti hører ikke til de ivrigste Grundskyldspartier her i Landet, og dog har det en Talemaade, som det har haft paa sit politiske Program gennem mange, mange Aar: Kravet om lige Skat paa lige Jord. Og en af de mest ansete og fremragende Venstrepolitikere, afdøde Pinholt, udtalte i Landbokommissionens Betænkning i 1920 — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„En Særskat paa Jord vil bundfælde

sig i dens Værdi og tendere mod at ned-sætte Jordens Værdi med Skattens kapitaliserede Beløb, og den vil derfor, rationelt udformet, kunne bringes til at virke som en Beskatning af Jordens Værdistigning og dermed gives Karakter af en Konjunkturbeskatning, der desuden vil medvirke væsentligt til at hindre Spekulationen i den fremtidige Jordværdistigning, uden at den vil drage nogen Ulemper af praktisk Art efter sig, den vil tværtimod, derigennem at Jordpriserne holdes nede, i nogen Grad kunne bidrage til, at Adgangen til Jorden bliver lettere.“

Se, det er ganske overordentlig klogt sagt, og jeg henstiller, at den højtærede Regering indgaaende studerer Landbokommissionens Betænkning. Hele dette Spørgsmaal om Jordværdiens Inddragning i det danske Folks Eje har en meget stor Betydning, ogsaa nationalt set. Det vil være interessant at se det paa lang Sigt, og jeg vil derfor gerne bede om Tilladelse til at citere et lille Bidrag af den fremragende engelske Historiker, John Richard Green, Professor i Oxford. Han siger om Knud den Stores Tid:

„Danegælden var i Virkeligheden den første Form for den Grundskyld, som dannede den vigtigste Del af Statsindtægterne fra Ethelred til Georgernes Dage. Som en national Skat, paalignet af den engelske Rigsforsamling, fastslog denne Skat den nationale Idé, som den aldrig var fastslaaet før. — Da Grundskylden først var indført, blev den Kronens Hovedindtægt lige til Angevinernes Tid; og skønt den personlige Beskatning blev indført af Henry II, vedblev Grundskylden at være det vigtigste Grundlag for de engelske Finanser lige til Begyndelsen af det 18. Aarhundrede. Dens direkte Virkning lige fra den første Tid, hvor den forsynede Kronen med en stor og stadig Indtægt, var den at give Monarkiet Styrke, mens dens ligelige Paaligning paa ethvert Stykke Jord i Riget maa have styrket Nationalfølelsen.“

Nøjagtig det samme vil ske i Dag, fordi Forholdet imellem Mennesker og Jord er et varigt og evigt Problem, som altid består og altid vil have samme Konsekvenser. Spørgsmaalet om Folket og det Fædreland, det bor i, er et af de dybeste